Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

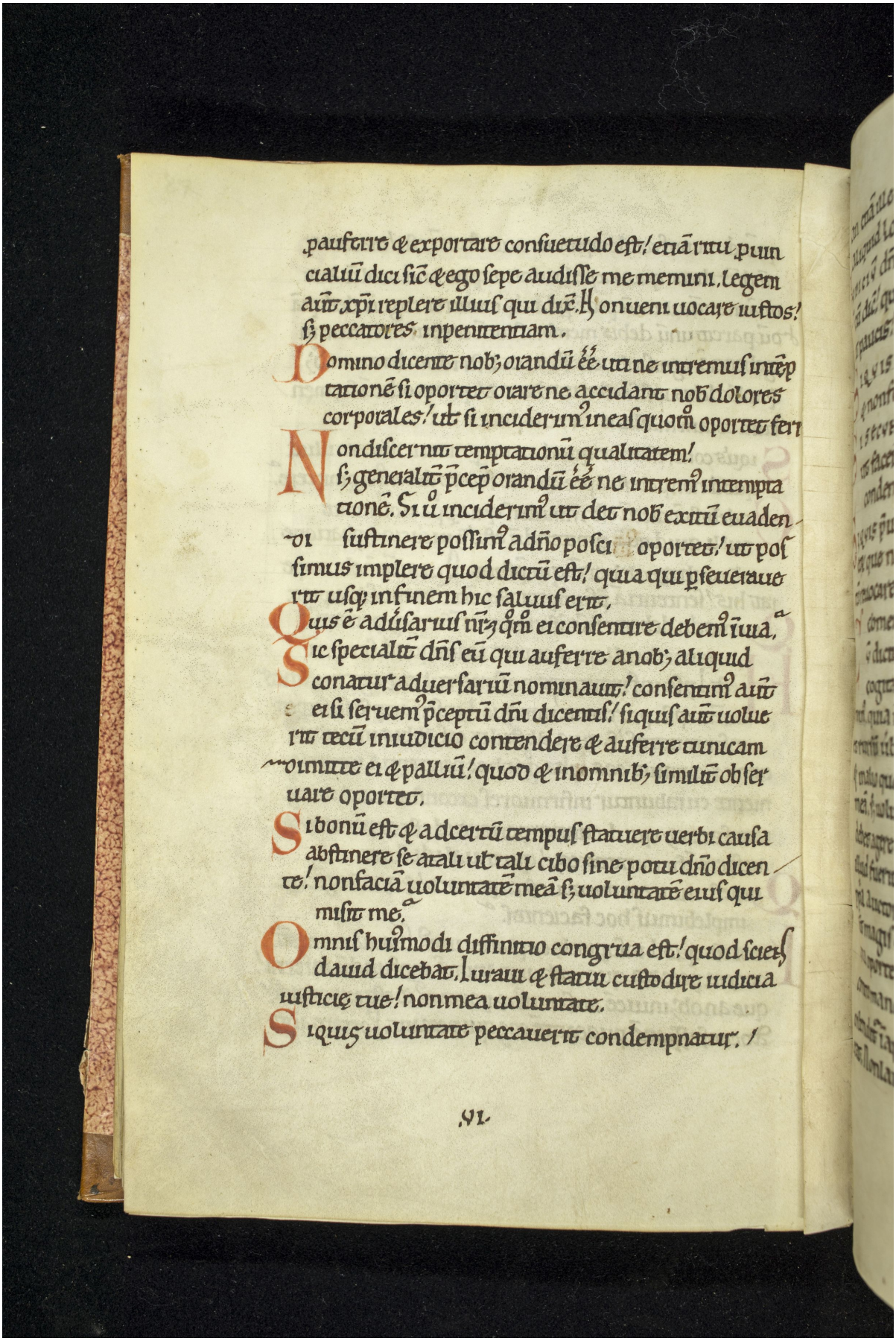

pauferre & exportare consuetudo est. etiam ritu puni
cialiū dici sic & ego sepe audisse me memini. Legem
autē xpi replere illuis qui dicē. Non ueni uocare iustos.
sē peccatores in penitentiam.

Domino dicente nobis orandū ēē ut ne intremus intēp
tationē si oportet orare ne accidant nobis dolores
corporales. ut si inciderim in eas quom oportet fer
re

Non discernit temptationū qualitatem.
sē generalitē pcep orandū ēē ne intrem in tempta
tionē. Si ū inciderim ut det nobis exitū euaden
di sustinere possim ad dño posci oportet. ut pos
simus implere quod dictū est. quia qui pseuerauer
it usq; in finem hic saluus erit.

Quis ē adūsarius nīr qm̄ ei consentire debem̄ iuua.

Sic specialitē dnīs eū qui auferre a nobis aliquid
conatur aduersariū nominauit. consentim̄ autē
ei si seruem̄ pceptū dni dicentis. siquis autē uolue
rit tecū in iudicio contendere & auferre tunicam
dimitte ei & palliū. quod & in omnibis similitē obser
uare oportet.

Si bonū est & adcertū tempus statuere uerbi causa
abstinere se a tali ut tali cibo sine potu dño dicen
te. non faciā uoluntatē meā sē uoluntatē eius qui
misit me.

Omnis huimodi diffinitio congrua est. quod scies
dauid dicebat. Iuraui & statui custodire iudicia
iusticiē tue. non mea uoluntate.

Siquis uoluntate peccauerit condempnatur.